Cine este Dumnezeu?

Cine este Dumnezeu?

În Exod 3.14, Dumnezeu spune despre Sine: Eu sunt Cel ce sunt". Nu este om pe pământ care să nu-şi fi pus întrebarea: «Există Dumnezeu?» Şi nu este om care sa nu creadă, într-o formă sau alta, în Dumnezeu. Fiecare om are propria lui închipuire despre Persoana lui Dumnezeu şi, potrivit punctului său de vedere, Ii dă nume şi însemnătate.

Nimeni nu se poate îndoi de adevărul că se află în faţa unei Puteri pe care mintea omenească nu o poata cerceta.

Fiecare este convins că, acolo unde este o lucrare, este şi un scop, iar unde este un scop, este si un Creator. Sunt oameni care, în locul Persoanei lui Dumnezeu, pun destinul. După ideea lor, omul mai mult sau mai puţin, la discreţia unui asa-zis destin care le-ar putea aduce mai multă sau mai puţină fericire şi că, indiferent de voia lor, sunt supuşi unei puteri.

Sunt şi oameni care pun prevederea în locul lui Dumnezeu, apreciind modul în care se vor desfăşură evenimentele viitoare pe baza unor fapte din prezent. în India, aceasta a devenit o religie cu numele Kismet, care susţine că nu trebuie să te opui suferinţei, deoarece ea tot va veni.

Alţii pun în locul Persoanei lui Dumnezeu o fiinţă importantă. Ei simt că trebuie să fie un cineva mai mare, care domneşte peste toate, dar îşi pun peste ei tot un om, asemenea lor.

Cine este Dumnezeu? „Eu sunt Cel ce sunt" - a spus Dumnezeu despre Sine. „Pentru că El a spus şi a fost; El a poruncit şi a luat fiinţă" (Psalmul 33.9). Dumnezeu este o Persoană care aude, care vede, care vorbeşte, care lucrează. Este un Dumnezeu întreit: Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul şi Dumnezeu Duhul Sfânt; trei Persoane şi totuşi un singur Dumnezeu. Tatăl nu este Fiul şi Fiul nu este Duhul Sfânt. Aceasta este o taină pe care mintea omului nu o poate pătrunde, pentru că numai prin Duhul lui Dumnezeu se poate cunoaşte ce este dumnezeiesc. Dumnezeu descoperă omului această taină numai când omul se smereşte în faţa Sa: „temerea de Domnul este începutul înţelepciunii" (Psalmul 111.10).

În înţeles omenesc, această relaţie poate fi ilustrată grafic printr-un triunghi cu toate laturile egale; pe o latură a acestui triunghi scriem „Tatăl", pe cealaltă, „Fiul", pe a treia, „Duhul Sfânt", iar în mijloc, „Dumnezeu". Când punctul central este unit cu colţurile, înţelegem câte ceva din Dumnezeul întreit! Putem să-L vedem astfel pe Dumnezeu Tatăl, pe Dumnezeu Fiul şi pe Dumnezeu Duhul Sfânt într-o treime dumnezeiască în deplină armonie.

Dar Dumnezeu nu vrea să fie numai înţeles, ci şi crezut. Pentru a putea fi crezut, El S-a descoperit omului:

1. Prin creaţia Sa

Dumnezeu a chemat totul în prezenţa Sa prin Cuvântul Său. „El a spus şi a fost; El a poruncit şi a luat fiinţă" (Psalmul 33.9). Omul poate privi şi admira natura cu tot ce se mişcă în ea. Toate acestea amintesc omului că Dumnezeu le-a creat. Dumnezeu nu este natura, ci natura este lucrarea mâinilor Sale.

2. Prin lucrarea Sa în creaţie

Dumnezeu hotărăşte mişcarea soarelui, a lunii, a stelelor: „El face să răsară soarele Său peste cei răi şi peste cei buni şi trimite ploaie peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi" (Matei 5.45). Dumnezeu le face să crească, toate pentru binele zilnic al omului. Cineva poate să spună că acestea se datorează legilor naturii. Dar legile sunt ceva de neclintit (de exemplu legea gravitaţiei). Dacă schimbarea timpului s-ar face după legi, ar însemna ca înflorirea, secerişul, ploaia, căldura, îngheţul şi zăpada să decurgă în fiecare an uniform ca un ceas.

Ce s-ar întâmpla dacă natura ar fi la voia întâmplării? Domnul Isus este Acela care susţine „toate prin Cuvântul puterii Sale..." (Evrei 1.3). Nu este nici un om care ar putea dirija tot «mersul» naturii. Ce bine că această lucrare nu este lăsată la dispoziţia omului sau la voia întâmplării!

3. Prin poporul Său Israel

După potop, când oamenii, în mândria lor, au vrut să-şi construiască un turn până la cer, Dumnezeu Şi-a ales un popor faţă de care Şi-a arătat dragostea şi binecuvântarea în mod deosebit. Vechiul Testament este plin de dovezi ale dragostei şi bunătăţii lui Dumnezeu, cu toată necredincioşia poporului Său. Pe multe căi rătăcitoare a umblat poporul Israel până în ziua de astăzi, dar promisiunile pe care le-a dat Dumnezeu lui Avraam, Isaac şi Iacov rămân neclintite până în veşnicie.

Dumnezeu este credincios cuvântului spus şi nu şi—l mai retrage. Poporul Său a continuat să existe în toate timpurile, în ciuda tuturor planurilor de distrugere faţă de el. Câte popoare au fost mari cândva, însă numele lor nu mai este cunoscut astăzi! Dar poporul Israel, poporul lui Dumnezeu pe acest pământ, a rămas.

În anul 1948, când, în ciuda tuturor împotrivirilor, israeliţii au primit înapoi ţara lor, au descoperit împlinirea uneia dintre promisiunile lui Dumnezeu faţă de ei.

4. Prin venirea Fiului Său pe pământ

Aceasta a fost cea mai mare revelare a lui Dumnezeu din toate timpurile: prin Fiul Său venit pe pământ. Prin această lucrare, Dumnezeu a luat un chip de om, pentru a-I readuce în comuniune cu El pe omul pierdut. Dar toate minunile pe care Domnul Isus le-a făcut pe pământ, ca şi lucrarea de pe Golgota, au fost socotite de oamenii necredincioşi de domeniul povestirilor. Pe Golgota S-a revelat însuşi Dumnezeu. Când pământul s-a cutremurat şi soarele şi-a pierdut strălucirea, nu a fost un eveniment întâmplător, ci atunci a fost arătată o parte din puterea lui Dumnezeu, care a putut fi simţită de oameni.

5. De la Golgota şi în mod deosebit de la Rusalii, Dumnezeu Se descoperă la mii şi milioane de oameni

Din oameni care altădată îl batjocoreau şi îl urau, Dumnezeu a făcut oameni care îl iubesc şi care II adoră. Pe ucigaşi i-a transformat în oameni ai păcii şi ai dragostei. Din făpturi căzute în deznădejde a făcut oameni plini de speranţă. Scoţând pe oameni din toate rasele şi limbile şi ducându-i la o experienţă vie, Dumnezeu zideşte şi astăzi adevărata Sa Biserică. Aceştia sunt răscumpăraţii prin lucrarea de pe Golgota, în faţa cărora Dumnezeu Se prezintă cu numele: „Eu sunt Cel ce sunt".

6. Dumnezeu Se descoperă întregii omeniri prin cuvântul său

Sfânta Scriptură este Cartea răspândită în cele mai multe limbi şi dialecte. Bărbaţi sfinţi, îndemnaţi de Duhul Sfânt, au scris şi au mărturisit despre existenţa şi voia lui Dumnezeu. Oricine citeşte Biblia cu sinceritate nu poate să nu-şi dea seama că nu este vorba de cuvântul omului. Numai Dumnezeu poate să Se descopere oamenilor aşa cum a facut-o în Sfânta Scriptură.

Cine este Dumnezeu? Astăzi El încă este Dumnezeul harului şi al îndurării. Dar El nu va rămâne aşa. Acest pământ plin de ură şi de păcat, pe care zilnic se varsă sânge nevinovat, L-a determinat pe Dumnezeu să pună o limită harului Său.

Omul întreabă: «Cum se vor termina toate relele?» Răspunsul îl va da Dumnezeu. El va judeca la timpul hotărât. Nimic nu rămâne uitat cu privire la păcat şi fărădelege. Dumnezeu va judeca tot răul. „Este înfricoşător lucru să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu!" (Evrei 10.31). După ce omenirea va fi judecată, pământul va fi ars: aşa citim în 2 Petru 3.7.

Omului de astăzi, care trăieşte în epoca nucleară, nu-i este greu să-şi imagineze această realitate. Dumnezeu va avea apoi un cer nou şi un pământ nou, unde nu vor mai fi păcat şi moarte, ci va locui dreptatea. Atunci vor domni fericirea şi bucuria. Dumnezeu îşi împlineşte planul cu această creaţie căzută în păcat şi nimeni nu-L va putea împiedica în realizarea lui.

Întrebarea care se pune pentru fiecare în parte este aceasta: «Ce este Dumnezeu pentru mine? Ceva de neînţeles? de necuprins? Ceva nesigur sau înfricoşător? Este El Tatăl meu ceresc, astăzi? Sau este Judecător, mâine?» Dumnezeu Se descoperă şi acum oamenilor prin lucrările Sale şi prin Biblie.

Dumnezeu aude strigătul şi suspinul copiilor Săi şi are încă răbdare faţă de nelegiuirea, batjocurile şi refuzul oamenilor. Curând însă îi va conduce pe copiii Săi la realitatea celor crezute; şi atunci omenirea va fi judecată după faptele ei. Ferice de cel care poate spune împreună cu psalmistul: „Numai în Dumnezeu rămâne liniştit sufletul meu; de la El vine mântuirea mea. Numai El este stânca mea şi mântuirea mea, turnul meu înalt; nu mă voi clătina mult. La Dumnezeu este mântuirea mea şi gloria mea, stânca tăriei mele; adăpostul meu este în Dumnezeu" (Psalmul 62.1,2,7).